

Bruxelles, 11 decembrie 2020
(OR. en)

13976/20

ENER 492
RECH 517
IND 266
CLIMA 348

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	11 decembrie 2020
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	13714/20 +COR1
Subiect:	Concluziile Consiliului intitulate „Către o piață a hidrogenului pentru Europa”

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor Concluziile Consiliului intitulate „Către o piață a hidrogenului pentru Europa”, aprobate prin procedură scrisă de Consiliul Uniunii Europene la 11 decembrie 2020.

Concluziile Consiliului**Către o piață a hidrogenului pentru Europa****CONSILIUL UNIUNII EUROPENE****1. AMINTIND**

- 1.1. Că, în cadrul reuniunii sale din 12 decembrie 2019, Consiliul European a aprobat obiectivul de a realiza o UE neutră din punct de vedere climatic până în 2050 și, în acest context, a luat act de Comunicarea Comisiei Europene privind Pactul verde european, care urmărește să facă din Europa primul continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050, abordând problema pierderii biodiversității și a poluării și reformând utilizarea ineficientă a resurselor prin trecerea la o economie mai circulară.
- 1.2. Că, în urma ratificării Acordului de la Paris, UE și statele sale membre au convenit să prezinte contribuții stabilite la nivel național pentru a reduce rapid emisiile lor de gaze cu efect de seră, pentru a limita creșterea temperaturii globale cu mult sub 2 °C față de nivelurile preindustriale, continuând totodată eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C.
- 1.3. Concluziile Consiliului din 25 iunie 2019 privind viitorul sistemelor energetice în cadrul uniunii energetice pentru asigurarea tranziției energetice și a realizării obiectivelor în domeniul energiei și al climei până în 2030 și ulterior, care subliniază dezvoltarea și implementarea unor tehnologii sigure și durabile, cu emisii reduse de dioxid de carbon, care să contribuie la decarbonizare; promovarea conectării intersectoriale și a integrării sectoriale; eliminarea barierelor de reglementare și necesitatea evaluării potențialului hidrogenului, în special din surse regenerabile, în vederea utilizării optime a infrastructurilor de gaze existente ale UE într-un sistem energetic decarbonizat.

- 1.4. Numărul în creștere și nivelul de ambiție sporit ale strategiilor naționale recente privind hidrogenul din statele membre, precum și ale inițiativelor regionale cu privire la hidrogen și importanța punerii în aplicare a unei strategii coerente și complementare la nivelul Uniunii.
- 1.5. Comunicarea Comisiei Europene privind o strategie a UE pentru integrarea sistemului energetic și comunicarea Comisiei Europene intitulată „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic”, cu scopul de a construi un sistem energetic integrat, adecvat pentru neutralitatea climatică și de a prezenta o foaie de parcurs pentru UE cu privire la hidrogen, cu obiective privind, printre altele, extinderea și implementarea tehnologiei de electroliză, îmbunătățirea competitivității prin costuri a hidrogenului, în special a celui produs prin electroliză, o agendă de investiții corespunzătoare, propuneri de stimulare a ofertei și a cererii și elemente pentru un cadru de piață și de infrastructură, toate aceste propuneri fiind integrate într-o perspectivă holistică a posibilităților de sinergie mai puternice între purtătorii de energie și sectoarele de utilizare finală.
- 1.6. Inițiativa privind hidrogenul de la Linz, sprijinită de toate statele membre și de Comisia Europeană, precum și de un număr mare de actori-cheie din domeniul energiei și industriei în septembrie 2018, care evidențiază potențialul tehnologiei hidrogenului durabil pentru decarbonizarea mai multor sectoare, pentru sistemul energetic și pentru securitatea energetică pe termen lung a UE.
- 1.7. Alianța europeană pentru hidrogen curat, care urmărește să consolideze cooperarea paneuropeană prin deschidere, parteneriat, incluziune, diversitate și transparență și să extindă lanțul valoric al hidrogenului în întreaga Europă prin stabilirea unei rezerve solide de proiecte axate pe realizarea unei Europe neutre din punct de vedere climatic.
- 1.8. Rolul jucat de întreprinderea comună „Pile de combustie și hidrogen” ca exemplu excelent de parteneriat public-privat pentru lanțurile valorice în domeniul hidrogenului, și anume pentru cercetare, dezvoltarea tehnologică și demonstrare.

- 1.9. Că raportul privind starea uniunii energetice din 2020 al Comisiei Europene a arătat necesitatea de a contracara scăderea observată a investițiilor în cercetare și inovare în tehnologiile energetice curate, în vederea consolidării potențialului de creștere durabilă pe termen lung, cu accent pe industriile și inovatorii din UE, care vor dezvolta tehnologiile curate necesare și le vor putea promova la nivel mondial.
- 1.10. Că Forumul strategic pentru proiecte importante de interes european comun (PIIEC) a selectat „Tehnologiile și sistemele pe bază de hidrogen” drept unul dintre lanțurile valorice strategice, care sunt esențiale pentru creșterea competitivității viitoare și a sustenabilității UE.
- 1.11. Rolul central al planurilor naționale privind energia și clima pentru redresarea economică și acordarea de prioritate viitoarelor investiții necesare pentru atingerea obiectivelor UE privind energia și clima pentru 2030, precum și a obiectivului UE privind neutralitatea climatică pentru 2050.
- 1.12. Inițiativa „Energie curată pentru insulele din UE”, care urmărește să promoveze tranziția energetică pe insulele europene.

2. RECUNOSCÂND

- 2.1. Că UE, cu piața sa internă a energiei, inclusiv legislația în domeniul energiei, în special pachetul „Energie curată pentru toți europenii”, este bine poziționată pentru a asigura concurența, adoptarea în mai mare măsură a eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie, precum și îmbunătățirea securității energetice în Europa și face dovada implicării sale în combaterea schimbărilor climatice, respectând, în același timp, alegerea statelor membre în ceea ce privește combaterea sărăciei energetice și dreptul suveran al acestora de a decide cu privire la mixul lor energetic.
- 2.2. Că sectorul energetic va juca un rol semnificativ în contribuția la redresarea economică a Europei după COVID-19, conducând o tranziție justă către o creștere durabilă și către neutralitatea climatică și utilizând oportunitățile și stimulentele pentru modernizare și transformare, permițând investitorilor privați și publici să își bazeze deciziile de investiții pe tehnologiile necesare pentru a asigura tranziția către un sistem energetic decarbonizat.

- 2.3. Că măsurile privind economiile de energie și eficiența energetică, utilizarea directă a surselor regenerabile de energie, precum și electrificarea, în special din surse regenerabile, sunt măsuri eficiente și eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru a face pași semnificativi către neutralitatea climatică în toate sectoarele relevante.
- 2.4. Că există domenii de utilizare a combustibilului în transporturi și în industrie (inclusiv ca materie primă) care sunt dificil de decarbonizat altfel decât prin înlocuirea cu hidrogen sau cu combustibili, materii prime sau produse chimice pe bază de hidrogen.
- 2.5. Valoarea adăugată pe care o poate avea producerea de hidrogen prin electroliză, în special atunci când se utilizează electricitate din surse regenerabile intermitente, pentru funcționarea eficientă și stabilă a sistemului energetic, oferind în același timp opțiuni de stocare pe termen lung a energiei și flexibilitate suplimentară pentru echilibrarea pieței și a sistemelor, pe lângă alte opțiuni de flexibilitate, cum ar fi managementul cererii de energie și stocarea energiei.
- 2.6. Necesitatea de a stimula în continuare și de a asigura condiții de concurență echitabile pentru viitoarele investiții în materie de decarbonizare, inclusiv prin revizuirea EU ETS și a normelor UE relevante privind ajutoarele de stat.
- 2.7. Rolul de lider al UE în cercetare și dezvoltare, în tehnologiile din domeniul energiei durabile, de exemplu în electrolizori, în inovarea industrială și în utilizarea hidrogenului, toate acestea reprezentând condiții prealabile importante pentru a permite unor industrii mari consumatoare de energie, precum și anumitor sectoare de transport să se decarbonizeze de manieră durabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor prin trecerea la hidrogen, de preferință din surse regenerabile, ca materie primă, ca combustibil sau, în cazul în care este fezabil, ca bază pentru gaze sau lichide sintetice în cadrul unor noi cicluri de investiții.
- 2.8. Că există o gamă largă de aplicații pentru hidrogen și pentru derivații săi în cazurile în care utilizarea directă a hidrogenului nu este posibilă, dar, având în vedere costul ridicat în prezent și disponibilitatea limitată a hidrogenului, ar trebui să se acorde prioritate zonelor care sunt deja aproape de viabilitatea comercială, în cazul în care utilizarea hidrogenului și a derivatelor acestuia contribuie la reducerea emisiilor și este eficientă din punct de vedere energetic și în care efectele de blocare („lock-in”) majore pot fi evitate, sau care nu pot fi decarbonizate în alte moduri.

- 2.9. Că clusterelor de hidrogen locale, precum „văile de hidrogen” reprezintă un punct de plecare eficient pentru implementarea tehnologiilor pe bază de hidrogen și a aplicațiilor pe scară largă sigure și durabile, cu emisii reduse de dioxid de carbon, reprezentând totodată ecosisteme adecvate pentru a elibera potențialul lanțurilor valorice din UE.
- 2.10. Că infrastructura interconectată de transport și de stocare a gazelor în UE cuprinde o serie de oportunități viitoare pentru transportul hidrogenului, în cazurile în care este relevant.
- 2.11. Că există diferite moduri de transport al hidrogenului, precum și abordări grupate ale producției și consumului, care se pot dovedi eficiente și oferă opțiuni fiabile de stocare și de aprovizionare, inclusiv hidrogenul lichefiat sau hidrogenul încorporat în alți purtători de energie.
- 2.12. Că există diferite tehnologii sigure și durabile cu emisii reduse de dioxid de carbon pentru producția hidrogenului care contribuie la decarbonizarea rapidă.
- 2.13. Că ar trebui să se pună accentul pe hidrogenul din surse regenerabile, având în vedere rolul esențial al acestuia în realizarea obiectivului de decarbonizare, și că cererea suplimentară de energie din surse regenerabile generată de utilizarea hidrogenului din surse regenerabile va trebui să fie luată în considerare atunci când se planifică și se dezvoltă în continuare o capacitate suplimentară de energie din surse regenerabile.
- 2.14. Valoarea adăugată a sprijinirii extinderii rapide a capacității de producție de hidrogen în UE și în întreaga lume pentru a realiza economii de scară pentru crearea unei piețe competitive și lichide și pentru a atrage investițiile necesare.
- 2.15. Posibilitățile de exploatare a potențialului considerabil de energie din surse regenerabile în UE și în țările din afara UE, acționând astfel nu numai prin lărgirea și diversificarea bazei de aprovizionare europeană cu energie, ci și prin crearea de noi piețe pentru exporturile de tehnologie și prin sprijinirea țărilor terțe în tranziția lor energetică.
- 2.16. Că, în special în ceea ce privește emisiile de proces inevitabile și completarea temporară a producției de hidrogen din surse regenerabile pentru extinderea pieței de hidrogen, captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC) și captarea, utilizarea și stocarea dioxidului de carbon (CUSC) pot juca un rol în decarbonizare pentru statele membre care aleg această tehnologie.

3. UTILIZÂND

- 3.1. Planurile naționale privind energia și clima, precum și strategiile naționale specifice în materie de hidrogen în vederea identificării potențialelor de accelerare, de schimb de bune practici, de găsire a unor căi comune, de promovare a cooperării regionale și de aliniere a acțiunilor de la nivelul UE la cele ale statelor membre, respectând, în același timp, potențialul diferit și punctele de plecare diferite ale acestora.
- 3.2. Mecanismul european de redresare și reziliență și planurile naționale de redresare și reziliență pentru sprijinirea tranziției verzi către realizarea celor mai recente obiective climatice ale Uniunii pentru 2030 și îndeplinirea obiectivului neutralității climatice a UE până în 2050 prin stimularea investițiilor în crearea de piețe-lider ale hidrogenului în Europa și sprijinirea statelor membre în ceea ce privește extinderea cererii și a ofertei de hidrogen, cu scopul de a înlocui utilizarea purtătorilor de energie cu emisii ridicate de dioxid de carbon.
- 3.3. Dispozițiile pachetului „Energie curată pentru toți europenii” care încurajează dezvoltarea de garanții de origine pentru o mai bună trasabilitate a hidrogenului din surse regenerabile, promovează utilizarea în transporturi a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică și vizează aditionalitatea și o remunerare echitabilă a flexibilității și a serviciilor de sistem, care pot fi furnizate de un sector al hidrogenului bine integrat.
- 3.4. Piața internă a energiei din UE pentru extinderea producției de hidrogen în vederea realizării în comun a unor economii de scară, permițând modele de afaceri diferite, precum și pentru extinderea disponibilității aprovizionării cu energie și cu materii prime, dezvoltarea modurilor de transport și a infrastructurii de stocare și oferirea posibilității pentru consumatori de a trece la acest tip de combustibil, după caz.

- 3.5. Noua strategie industrială pentru Europa, publicată de Comisia Europeană în martie 2020, cu inițiative care contribuie la o dublă tranziție și la obținerea autonomiei strategice, menținând în același timp o economie deschisă, precum și măsuri de stabilire a priorităților și de accelerare a inițiativelor care generează locuri de muncă, stimulează activitatea inovatoare și consolidează competitivitatea, precum și lansarea noului Forum industrial, care va analiza ecosistemele industriale și lanțurile valorice și va lucra la revizuirea în comun, dezvoltarea, accelerarea și coordonarea inițiativelor existente.
- 3.6. EU ETS, făcând pași în direcția unui stimulent global pentru reducerea emisiilor, monetizând externalitățile, dar evitând în același timp relocarea emisiilor de dioxid de carbon și asigurând competitivitatea industriilor europene.
- 3.7. Normele stabilite de UE în domeniul concurenței pentru a permite dezvoltarea unor moduri de stocare și de transport eficiente și a unor opțiuni de infrastructură eficiente, acolo unde este necesar.
- 3.8. Cadrul juridic și principiile UE privind piața internă a energiei pentru a asigura concurența, prețurile abordabile și securitatea aprovizionării ca bază pentru dezvoltarea unei abordări personalizate a reglementării sectorului hidrogenului și pentru promovarea unei piețe a hidrogenului lichide și contestabile a UE.
- 3.9. Oportunitățile de schimbare a destinației actualelor rețele europene interconectate de gaze naturale și a infrastructurii de stocare a gazelor naturale pentru a permite dezvoltarea unei infrastructuri transeuropene de hidrogen într-un mod durabil, eficient din punctul de vedere al costurilor și coordonat în ceea ce privește marile centre de producție și de consum, după caz, recunoscând în același timp că clusterelor de hidrogen reprezintă o opțiune imediată, pe termen scurt și mediu, de a implementa soluții pe bază de hidrogen.

- 3.10. Lanțurile valorice internaționale, pe baza partenerilor comerciali fiabili și a rutelor și a cooperării internaționale disponibile și a parteneriatelor internaționale disponibile în afara Europei ca potențial pentru hidrogen din surse regenerabile competitiv din punct de vedere al costurilor, contribuind, de asemenea, la progresul tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile în aceste țări, garantând, în același timp, condiții de concurență echitabile din punct de vedere economic și al mediului pentru producția europeană de hidrogen.
- 3.11. Instrumente de cooperare care să permită realizarea unor proiecte comune de investiții transfrontaliere la scară largă, cum ar fi în cadrul unui PIIEC privind hidrogenul sau prin utilizarea de oferte comune în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile 2018/2001 pentru producția de hidrogen din surse regenerabile și folosind sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru acest proces prin coordonarea eforturilor, furnizarea de orientări și luarea în calcul a dificultății de a crea o piață a hidrogenului menținând, în același timp, competitivitatea internațională.
- 3.12. Noi formate de parteneriat cu părțile interesate de la nivel privat și public internațional pentru a dezvolta o rezervă de proiecte de investiții durabile de-a lungul lanțului valoric al hidrogenului, de exemplu în cadrul Misiunii Inovare și al reuniunii ministeriale privind energia curată, precum și al cooperării în cadrul instituțiilor internaționale, după caz, cum ar fi Agenția Internațională pentru Energie (AIE) sau Agenția Internațională pentru Energie Regenerabilă (IRENA).

4. IDENTIFICĂ NECESITATEA

- 4.1. Ca Comisia Europeană și statele membre să își intensifice activitatea privind integrarea sectorială, inclusiv creșterea eficienței energetice, electrificarea directă și rolul și contribuția hidrogenului, în special din surse regenerabile până la decarbonizare, recuperare și competitivitate.
- 4.2. De amplificare rapidă a pieței pentru hidrogen la nivelul UE într-un mod durabil și eficient din punctul de vedere al costurilor, vizând în special sectoarele greu de decarbonizat prin alte mijloace, și de utilizare a curbelor de învățare pentru a îmbunătăți treptat eficiența din punctul de vedere al costurilor.

- 4.3. De a dezvolta în mod activ potențialul UE privind hidrogenul din surse regenerabile obținut prin conversia electricității, mai cu seamă din sursele regenerabile cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor.
- 4.4. De a stimula investițiile private, printre altele, prin intermediul instituțiilor, fondurilor și instrumentelor financiare existente ale UE, cum ar fi Banca Europeană de Investiții, Planul de investiții pentru o Europă durabilă, Fondul pentru inovare, fondurile structurale și de investiții europene și Mecanismul pentru interconectarea Europei, precum și prin elaborarea de instrumente inovatoare, ca, de exemplu, contractele pentru diferență în materie de carbon (*Carbon Contracts for Difference, CCfD*), contribuind la obiectivul realizării neutralității climatice a UE până în 2050.
- 4.5. De a elabora o foaie de parcurs și o strategie vizionară și ambițioasă pentru neutralitatea climatică în sectoarele de utilizare finală în ceea ce privește hidrogenul, precum și derivații săi, respectând abordările sectoriale și regionale și necesitând soluții de politică flexibile, contribuind la obiectivul realizării neutralității climatice a UE până în 2050.
- 4.6. De a evalua opțiunile de infrastructură luând în considerare diferitele modele de implementare în ceea ce privește aprovizionarea eficientă și la prețuri accesibile cu hidrogen și derivații săi de pe piața internă și, după caz, din import, precum și impactul asupra proiectării cadrelor de reglementare și a concurenței.
- 4.7. De a stabili o abordare integrată de planificare a rețelei pentru toți purtătorii de energie, luând în considerare producția, transportul, stocarea și utilizarea, de preferință utilizând infrastructuri ale UE reafectate pentru transportul de hidrogen, asigurând, în același timp, principiul subsidiarității.
- 4.8. De a evalua soluții specifice în regiunile care sunt în prezent izolate, periferice sau mai puțin conectate, cum ar fi insulele, pentru dezvoltarea unei piețe durabile a hidrogenului și a infrastructurii aferente acesteia.
- 4.9. De a utiliza în mod activ externalitățile pozitive ale producției interne de hidrogen din surse regenerabile pentru integrarea sistemului prin creșterea potențialului în materie de eficiență și de flexibilitate, evitând, în același timp, congestionarea rețelei, permițând astfel ponderi mai mari ale producției de energie din surse regenerabile.

- 4.10. De a evalua cerințele unui cadru de organizare a pieței pentru o piață a hidrogenului transparentă, competitivă și lichidă, asigurând integritatea pieței interne a gazelor și a energiei electrice și tarife de rețea echitabile, permițând în același timp flexibilitatea modelelor de afaceri.
- 4.11. De a ține cont în mod corespunzător de rolul de sprijin jucat de stabilirea prețului carbonului, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile și competitivitatea pe plan internațional.
- 4.12. De a asigura condiții de concurență echitabile între sectoare și între purtătorii de energie în ceea ce privește tarifele de rețea, impozitele și taxele.
- 4.13. De a promova investițiile în proiecte de cercetare și inovare la nivel european, național și regional, cu scopul de a exploata potențialul hidrogenului în vederea creșterii eficienței și a promovării sinergiilor între programele europene, naționale și regionale, contribuind la obiectivul realizării neutralității climatice a UE până în 2050.
- 4.14. De a ține seama de ciclurile de investiții din sectorul energetic și din cel industrial, pentru a evita efectele de blocare („lock-in”) în modelul existent și investițiile nerecuperabile.
- 4.15. De a le oferi consumatorilor posibilitatea de a alege prin divulgarea originii gazelor, a emisiilor lor de CO₂ și a altor amprente de seră pe parcursul întregului ciclu de viață, inclusiv în transporturi, precum și a modului lor de producție și a mixului de combustibili global, vizând un standard UE, asigurând în același timp trasabilitatea de-a lungul întregului lanț valoric și utilizând eforturile de standardizare deja depuse.
- 4.16. De a utiliza potențialul pentru producția internă de hidrogen, aprofundând în continuare cooperarea internațională cu privire la hidrogen, pentru a consolida eforturile de a produce și de a permite importul de hidrogen din surse regenerabile în special, în special în cazul în care partenerii dețin un potențial ridicat de energie din surse regenerabile, abordând astfel întregul lanț valoric și urmărind crearea unei piețe mondiale, competitive, lichide și durabile a hidrogenului, reducând, în același timp, dependențele de import.

5. INVITĂ COMISIA EUROPEANĂ

- 5.1. Să consolideze poziția Europei ca lider în domeniul inovării și al competitivității industriale prin valorificarea deplină a potențialului Spațiului european de cercetare (SEC), prin consolidarea parteneriatelor și asigurarea unor mijloace adecvate pentru cercetarea și dezvoltarea și implementarea tehnologiilor necesare și prin facilitarea investițiilor, printre altele prin intermediul unor norme revizuite privind ajutoarele de stat.
- 5.2. Să elaboreze și să operaționalizeze în continuare strategia UE privind hidrogenul, conturând calea către obiectivele foii de parcurs cu ajutorul programelor comune și într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, respectând, în același timp, prioritatea principiului „eficiența energetică pe primul loc”, a utilizării directe a surselor regenerabile de energie și a electrificării, în special din surse regenerabile.
- 5.3. Să sprijine și să faciliteze cooperarea între statele membre în ceea ce privește lanțurile valorice strategice, în special proiectarea unuia sau a mai multor PIIEC cu privire la hidrogen, și să asigure transmiterea către Consiliu de actualizări periodice referitoare la progresele înregistrate de PIIEC cu privire la hidrogen și la Alianța europeană pentru hidrogen curat și de orientări privind interpretarea normelor UE în domeniul ajutoarelor de stat, în special cu privire la articolul 23 din comunicare (2014/C 188/02).
- 5.4. Să dezvolte un cadru de clasificare și de certificare cuprinzător pentru purtătorii de energie gazoși, inclusiv pentru hidrogen și derivații săi, din producția internă și importată, care să includă informații privind sustenabilitatea, precum și amprente de CO₂ și de alte gaze de seră de-a lungul întregului ciclu de viață, inclusiv în transporturi, precum și modul lor de producție și mixul de combustibili global și să asigure trasabilitatea.
- 5.5. Să elaboreze o metodologie fiabilă și funcțională a Uniunii care să fie aplicată în cazul în care energia electrică este utilizată la producerea de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile destinați utilizării în transporturi, bazată pe criterii corespunzătoare, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2018/2001 privind energia din surse regenerabile, inclusiv criteriile de adăugare.

- 5.6. Să evidențieze abordările pentru a evita costurile de investiții irecuperabile și pentru a se asigura că tranziția nu este împiedicată de efectele de tip „lock-in”.
- 5.7. Să țină seama de oportunitatea de îmbunătățire a securității aprovizionării prin exploatarea potențialului de producție al UE, prin diversificarea suplimentară a oportunităților de import și prin reducerea globală a dependenței de importuri, recunoscând în același timp fiabilitatea parteneriatelor existente în domeniul energiei.
- 5.8. Să încurajeze crearea de clustere de hidrogen în întreaga UE, în special pentru sectoarele cu utilizare finală greu de decarbonizat, sprijinind în același timp statele membre să conecteze aceste clustere pe termen lung, ridicând potențialul sistemelor de gaze naturale în vederea transformării treptate în sisteme bazate pe hidrogen, acolo unde este necesar.
- 5.9. Să îmbunătățească cadrul pentru planul decenal de dezvoltare a rețelei în scopul includerii hidrogenului gazos, precum și a unor interfețe de integrare eficiente între planificarea rețelelor de hidrogen, gaze pe bază de metan și electrice.
- 5.10. Să utilizeze viitoarea revizuire a Regulamentului privind rețeaua transeuropeană de energie (TEN-E) pentru a alinia conținutul acestuia la Pactul verde european, în vederea contribuirii la realizarea neutralității climatice până în 2050 și, astfel, pentru a sprijini dezvoltarea rețelei de energie dedicată transportului de hidrogen, acolo unde este justificată de o cerere fiabilă și durabilă, de preferință pe baza reafectării infrastructurii de gaze existente¹, atunci când aceasta reprezintă soluția eficientă din punctul de vedere al costurilor.
- 5.11. Să modifice Regulamentul privind statisticile în domeniul energiei pentru a include hidrogenul ca produs individual în statisticile energetice.
- 5.12. Să abordeze rolul de sprijin jucat de stabilirea prețului carbonului și să evalueze modul în care aceasta poate contribui în continuare la dezvoltarea pieței hidrogenului.
- 5.13. Să evalueze modul în care stimulentele cu privire la impozite și taxe pot contribui la optimizarea sistemului și la evitarea alocării necorespunzătoare a investițiilor.

¹ Acest text se referă la reafectarea infrastructurii de gaze existente. Acest lucru nu aduce atingere potențialei reafectări a infrastructurii de gaze care se află în curs de dezvoltare sau de planificare și nici proiectelor cărora li s-a acordat statutul de PIC și ar trebui să se acorde atenția cuvenită statelor membre care nu sunt conectate la rețeaua transeuropeană de gaze.

- 5.14. Să utilizeze în mod corespunzător principiile de bază ale pieței interne a energiei pentru a asigura competitivitatea și semnalele de investiții bine echilibrate atunci când dezvoltă o abordare adecvată scopului reglementării piețelor emergente ale hidrogenului.
- 5.15. Să țină seama în mod corespunzător de interacțiunile dintre diferitele părți ale sistemului energetic, utilizând în mod optim efectele de susținere reciprocă dintre hidrogen și sectorul energiei electrice, contribuind la eficiența și stabilitatea rețelei.
- 5.16. Împreună cu statele membre, să aprofundeze cooperarea internațională și a dezvolta piețe pentru tehnologiile și produsele europene de bază, inclusiv în ceea ce privește lanțurile valorice, rutele de tranzacționare și standardele comune la nivel mondial, inclusiv standardele și certificarea de mediu, inclusiv pentru comerțul între statele membre cu tranzit prin țări terțe.
- 5.17. Să asigure, inclusiv prin norme și standarde tehnice, interoperabilitatea sistemelor de transport și stocare ale gazelor naturale, precum și a celor de transport și stocare a hidrogenului, inclusiv a celor cu relevanță transfrontalieră și a celor conectate cu țări terțe.
- 5.18. Să țină cont de prezentele concluzii ale Consiliului în momentul revizuirii Orientărilor privind ajutoarele de stat în sectoarele energiei și mediului, contribuind la realizarea neutralității climatice a UE până în 2050, într-un mod în care să se evite denaturarea nejustificată a concurenței și să se reducă riscul competițiilor în materie de subvenții între statele membre.
-